Сестрите от Пюхтицкия манастир отново се обърнаха към естонския парламент във връзка с предложените поправки в закона за църквите и енориите

Служба «Комуникация» на ОВЦС, 27.02.2025. На 16 февруари 2025 г. игуменията на Пюхтицкия девически манастир Филарета (Калачова) и сестрите от обителта повторно се **обърнаха** към парламента на Естонската република във връзка с плановете чрез поправки в закона за църквите и енориите братството на обителта да бъде принудено да промени юрисдикцията си или да затвори манастира. Предишното **послание** беше публикувано на 11 февруари т.г. В новия апел към парламента на Естония се казва:

«Уважаеми г-н председател на парламента Лаури Хусар!

Обръщаме се към Вас поради дълбока загриженост за съдбата на Пюхтицкия девически манастир «Успение Богородично».

Преди повече от век и по-точно преди 134 години той беше основан на Куремяе, Светата планина, и оттогава, каквито и бури да бушуват около него, както и да разтърсват света войните и революциите и колкото и да се променя властта, той нито един ден не е преставал да свети с любов към Бога. И какъвто и мрак да покрива света, тук всичко се озарява със светлината на човешката любов към Всемилостивия Бог. Нито един ден не е спирала молитвата в манастира.

И ето че сега изведнъж се случва нещо, което не се побира в съзнанието ни и отеква с остра болка в нашите сърца. От нас искат да скъсаме нашата канонична връзка с Руската православна църква и да минем към Константинопол. Това обаче не е само нарушение на църковните канони; то е все едно някой да бъде принуждаван да изостави родната си майка. Тя го е отгледала, грижела се е за него през всички дни на неговия живот, и сега какво – трябва да се откаже от нея? С такъв грях ли трябва да обременим душите си? И в името на какво? В името на нашия покой и благоденствие?

Ще отговорим с думите на неподдалия се на изкушението Христос: «Господу, Богу твоему, ще се поклониш и Нему едному ще служиш» (Мт. 4:10). Вече за кой ли път повтаряме, че всички онези неща, за които ни обвиняват, не са наши монашески деяния. Ние, обитателките на Пюхтицкия манастир, винаги сме били чужди на политиката и никога не сме участвали в игрите на политическата арена.

Ние сме се оттеглили в килиите си от света, от страстите, споровете и сблъсъците, с които живее светът, от неговата посветеност на злобата на деня. В пространството на нашия иночески живот съществува само Господ, а в основата му са молитвите и трудът.

Нужно ли е да казваме, че всяко нахлуване на света в манастирския, монашеския живот ни причинява болка и ни кара да гледаме със страх в бъдещето?

Единственият запазил се по съветско време женски манастир на Руската православна църква е Пюхтицкият манастир. Ние никога не забравяме това и винаги по време на нашите всекидневни служби сме се молили и продължаваме да се молим за естонската страна, нейните власти и нейния благороден народ.

Надяваме се, че най-после ще бъдем чути от властимащите и че Естонската република ще разбере нашата тревога. Няма такъв закон, който да накара невинните, законопослушни черноризци да се откажат от Христовите завети в угода на моментните желания на политиците. Нас, обитателките на обителта, без наше съгласие ни вкарват в пространство, в което са се заселили незнанието и някакви нови божества, търсещи истината извън Христа. Ние,

ПЮХТИЦКИТЕ МОНАХИНИ, с духовна радост ще повторим тихите думи на един велик християнин: "По-добре да остана с Христа, отколкото с истината извън Христа"».

Източник: https://mospat.ru/bg/news/92921/